

Obrazi

Država: Slovenija

Doseg: 21.000

Stran: 56

Površina: 1.900 cm²

08.08.2019

Četrtek

1 / 4

BERNARDA OMAN

» Živam
v tem,
kar se mi
ponuja«

Besedilo: MARJANA VOVK

Foto: MARKO VAVPOTIČ, M24.SI, POP TV, MGL

KO PRIHAJA PROTI MENI V DOLGI RDEČI OBLEKI, JE NEKAKO ETERIČNA. TA OBČUTEK SE ŠE OKREPI MED POGOVOROM, SAJ OD NJE VEJETA MILINA IN GRACIOZNOST, NEKAKŠNA PRIJETNA POZITIVNA ENERGIJA SE NABERE OKROG NAJU. UMIRJENA JE. IN POMIRJENA S SABO, UGOTOVIM IZ NJENIH SKRBNNO PREMIŠLJENIH ODGOVOROV. KO SEDIVA NA KAVI IN KLEPETAVA, LJUDJE SKRIVOMA POGLEDUJEJO PROTI NJEJ. TO PA NAREDI TELEVIZIJA – BERNARDO OMAN NAMREČ VEČINA POZNA IZ SERIJE REKA LJUBEZNI, ČEPRAV JE ZA NJO ŽE VEČ KOT 35 LET GLEDALIŠKE KARIERE (ZADNJIH 20 LET V MESTNEM GLEDALIŠČU LJUBLJANSKEM), MED KATERO JE NANIZALA ŠTEVILNE ČUDOVITE VLOGE. SERIJA SE JE JUNIJA KONČALA, TUDI VRATA GLEDALIŠČA SO TRENUTNO ZAPRTA ZARADI POČITNIC, A NIČ HUDEGA, SAJ IMA IGRALKA DRUGE SLADKE SKRBI: NJENA HČI ANA DOLINAR, TUDI IGRALKA (SPOMNIMO SE JE IZ ENE ŽLAHTNE ŠTORIJE), JE BILA V ČASU NAJINEGA POGOVORA TIK PRED PORODOM. BERNARDA JE 10 DNI PO NAJINEM INTERVJUJU POZDRAVILA TRETJEGA VNUKA.

Dobili sva se ravno v dneh, ko naj bi se rodil vaš tretji vnuk. Ste tudi vi na trnih?

Malo seveda sem, pač čakamo, ampak nisem nervozna ali v strahu, ne skrbi me. Zelo zaupam in verjamem, da bo vse tako, kot mora biti. Se veselim!

To bo Anin tretji otrok. Vam je ob tem žal, da imate vi samo enega?

Rada bi imela veliko družino – moža in tri otroke, ki bi tudi imeli po tri otroke. (smeh) Ampak kljub temu imam zelo lepo družino in zelo se imamo radi.

Velika družina je precej tipična želja žensk, kajne? Mislim, da imate kar prav.

Morda ste pozabili omeniti še psa ali mačka.

(smeh) Te smo tudi vedno imeli, pa še kanarčka, hrčka, ribice ... Vedno sem imela psa, trenutno ga žal nimam, ampak zdaj živim sama, v stanovanju, ne več v hiši, in se bojim te obveznosti. A glede na to, da ima moja sestra šest psov in še kakšnega dobi v varstvo, se grem tja potešit, kadar si želim pasje bližine.

Ste torej bolj pasji kot mačji človek?

Res je, rajši imam pse. Pes je bil vedno del mojega življenja, bolj kot mačke, to sem imela zgolj enkrat, pa mi je šla na živce.

Zakaj?

Ker je tacala povsod, po mizi, kuhinji ... povsod! Moja hči ima dva mačka in z obiska vedno pridem polna dlak, od psa jih nikoli nimam toliko.

Omenili ste, da ste sami – pred dobrima dvema letoma ste se po 25 letih razšil z Borisom Kobalom. Ste se že privadili na novo svobodo?

Sem. (premišljuje) Občutim veliko svobodo in mir. Sicer pa me vsakodnevno spremljajo zelo različna čustva in razpoloženja. Zadovoljstvo, veselje, hvaležnost, osamljenost, žalost, hrepenenje, lenobnost, aktivnost, zvedavost ... skratka vse, kar sestavlja življenje. Včasih si želim svobode, potem pa ugotovimo, da je to velika odgovornost. Ne vem, ali sem si tega ravno želela, tako je pač nanoslo v življenju. A sem zadovoljna.

V nekem intervjuju pred dvema letoma ste govorili o tem, da v gledališču ne dobivate več »pravih« vlog, da jih je manj in da se počutite, da postajate malo odveč. Se je to spremenilo?

Kot gledališka igralka sem bila skoraj 30 let vajena velikih, tudi nosilnih igralskih obremenitev, in pred nekaj leti sem zelo občutila pomanjkanje igralske hrane. Igralci temu rečemo, da smo lačni teatra. Saj ne, da bi počivala, ampak repertoar, ki je bil namenjen meni, me ni zadovoljil. In res je, da sem se počutila odveč.

Je to stresno obdobje?

Najprej je. Občutila sem nezadovoljstvo, žalost, ljubosumje, ampak ko sem o vsem tem premišljevala več, sem se pomirila, ne gre pa to čez noč. Starejša sem namreč in toliko študijev, ponovitev in

gostovanj ne zmorem več tako zlahka kot včasih. Po menopavzalnem obdobju občutim, da moje telo in moja psiha danes potrebujejo več počitka in miru, da se regenerirata, kot pred leti. In še nekaj, kar mi veliko pomeni: moji vnuki. Čas, ki ga preživljam z njimi, me namreč osrečuje. Še vedno pa si želim dobre vloge, dobre ekipe in dobrega režiserja, režiserke.

Danes ne nastopate več zaradi drugih?

Všeč mi je, če delo za dovoljuje predvsem mene. Ampak tega sploh ni tako lahko doseči, ljudje smo vzgojeni, da hočemo najprej zadovoljiti druge, dobiti potrditev od drugih. Na srečo sem se v zadnjih letih glede tega malo okrepila. Nekoč mi je veliko pomenilo mnenje drugih, hlastala sem za pohvalami in potrditvami. V bistvu pa v resnici sama najbolje vem, kaj in kdaj je dobro in kaj ne. Če si iskreno prisluhnem, bom vedno dobila odgovor. Tukaj sem naredila korak naprej.

Zdaj znate uživati življenje in ga zajemati z veliko žilico?

Kakor kdaj, včasih znam, včasih tudi ne in zdi se mi, da zapravljam čas. Je pa res, da zdaj pogosto razmišljam o tem. Več razmišljam o minljivosti.

Ampak največkrat se minljivosti ne zavedamo, smrt je na sploh tabu tema in obnašamo se, kot da ne bo nikoli prišla.

Če so se boleznin in smrti meni zelo ljubih ljudi že morale zgoditi prezgodaj, naj me opozarjajo na polnost in živost življenja. Ne najdem boljšega razloga, zakaj so se morale zgoditi, kot da me pri razmišljanjih in odločitvah ves čas opominjajo. In odkar živim v tem zavedanju, živim lepše in polnejše.

Junija se je končala serija Reka ljubezni, tako da boste imeli prosto poletje. Se počutite bolj svobodno ali jo pogrešate?

Bilo je lepo, lepa izkušnja, dobro smo se imeli, zelo dobro delali. Upam, da bom še kdaj povabljena v tak projekt, trenutno pa sem zelo vesela, da sem končala in si lahko spočijem, ker je bilo kljub vsemu zelo naporno. Sem si pa počitnice privoščila že maja, ker si želim biti blizu Ane, če me bo po porodu morda kaj potrebovala. To ni bila njena želja, jaz se tako najbolje počutim.

Ste radi babica?

Zelo! Čeprav si moram kar izboriti, da vnukinji kdaj dobim za nekaj dni. (smeh) Fino se imamo, jaz dajem njima, kar zmorem in znam, onidve pa meni. Vse dobim nazaj.

Sta prebudili otroka v vas?

Tudi, igramo se, sestavljamo, rišemo, si izmišljujemo ... Morda se z njima igram več, kot sem se z Ano, ker imam več časa in vse lahko počaka, da naredim pozneje, ko bosta odšli domov. Ko sta pri meni, se posvečim samo njima.

Vas kdaj peče vest, ko zdaj razmišljate o tem, da se z njima več igrate, kot ste se z Ano?

Ne, zdaj nimam slabe vesti, takrat sem jo pa imela stalno. Ko sem bila doma in se ukvarjala z Ano, sem imela slabo vest, da premalo študiram za vlogo in zato ne bom dovolj pripravljena ter ne bo dobrega rezultata. Ko sem bila odsotna, delala ali se zapirala v sobo in študirala, pa sem imela slabo vest, da nisem z Ano, ona pa me čaka in pogreša.

Normalna dilema delovne mame!

Najbrž, v vsakem poklicu. Pri igralkah je morda le ta razlika, da od doma odhajajo zvečer, imajo torej drugačne urnike. Sicer pa ima verjetno vsaka mama podobne občutke.

Z Ano delata v istem gledališču. Kaj so prednosti in slabosti tega?

Prednosti so, da se vsak dan vidiva, objameva, lahko se hitro pogovoriva, si kaj prineseva. Slabosti pa, da se vidiva tudi takrat, ko je katera nerazpoložena, slabe volje, sitna. Da kritičnejše ocenjujeva delo druga druge – zagotovo drugače gledam hči in njene vloge kot katera drugo mlajšo kolegico; in seveda ona mene. Ker sva si blizu, si še toliko bolj želiva in se spodbujava, da bi bili še boljši. Želiva si pomagati. Mislim, da imava malo več skrbi zaradi tega, istočasno pa tudi več možnosti debatiranja o delu, konceptu, vlogah ...

Kaj pa, kadar nastopata v isti predstavi?

Včasih je to težje, saj si do bližnjih lahko še bolj nestrpen. Istočasno pa je to, da s svojim otrokom stojš skupaj na odru, genialno! To je res poseben

občutek. Ko sem jo opazovala, kaj ponuja na vaji, kako globoko in zares pade v vlogo, u! V kriminalki Praznina spomina sva igrali mamo in hčer v strašno zapletenem odnosu in je bilo – zanimivo. Morda bolj izčrpljujoče.

Gledalci pa so ob tem zagotovo iskali vajin resnični odnos?

Morda, ampak to je igra, tam nisva Bernarda in Ana, ampak Jasna in Petra, tako da se gledalci zavajajo, če mislijo, da gledajo naju.

V zadnjem času so sicer zelo priljubljene avtorske predstave, v katerih igralci nastopajo s svojimi imeni, mislimi, zgodbami.

Prav veliko let verjetno ne bom več v gledališču, ker bo prišla upokojitev, ampak ker še nikoli nisem bila v avtorskem projektu, me to zelo zanima. Hkrati se ga bojim, ne vem, koliko sem se sposobna odpreti, odkriti, razgaliti, me pa zelo zanima. To je še na mojem seznamu želja, rada bi poskusila in upam, da dobim priložnost. Čeprav niti ne vem, ali bi mi bilo všeč. Morala bi poskusiti.

Ko ste že omenjali upokojitev: se bojite staranja?

Večina žensk danes zato posega po plastičnih operacijah, botoksu itd.

Ne verjamem, da bi me lepotni popravki naredili srečnejšo. Zelo sem zadovoljna, če imam občutek, da sem videti dobro, in se dobro počutim v svoji koži, ampak česa več od kozmetike in ličenja ne uporabljam. Za zdaj lahko shajam samo s tem.

Za zdaj? Torej ne izključujete možnosti?

Nočem jesti zarečenega kruha. Ampak mislim, da ne bom nikoli šla na kakšen lepotni popravek. Če bi, bi šla že prej, zdaj je že malo pozno. Res ne verjamem, da bi bila zaradi tega samozavestnejša ali srečnejša. Vem, kako se počutim, kaj zmorem, kaj lahko skrijem in česa ne ... Očitno sem si všeč takšna, kot sem. (smeh)

Letos boste praznovali 60 let, vas je strah takšnih obletnic in življenjskih prehodov, kot je upokojitev?

Obletnice se ne bojim, nič mi ne pomeni, ne obremenjujem se z leti. A ker je okrogel rojstni dan, bo najbrž malo boljše kosilo, ne bo pa zabave – ta je bila za abrahama. Pravzaprav sta bili dve. (smeh) O prehodu v pokoj pa veliko razmišljam in se nekako pripravljam nanj, ker je veliko mojih starejših kolegic – skoraj vse – odšlo v upokojitev z neko grenkobo in marsikatera jo še vedno nosi v sebi. Jaz pa nočem in ne bom dopustila, da se mi to zgodi. Ne vem, kako se bom takrat dejansko počutila, a upam, da ne bom tako prizadeta kot večina.

O kakšni grenkobi govorite?

V smislu, da si zaradi nekega števila let naenkrat odrinjen, nisi več pomemben in zaželen v krogu, ki si mu prej dal vse, v katerem si bil mnogo let deležen velike pozornosti. Očitno je v takih

Bernarda z vnukinjama Nano in Ronjo

graiski kolegici ter mama in hči: Bernarda Oman in Ana Dolinar Horvat

Ampak danes živimo na spletu, pomembni so všečki, z aplikacijami popravljamo svoje obraze in telesa, ustvarjamo čudovita ozadja, kažemo svoja srečna življenja itd., čeprav je morda v resnici ravno obratno.

Ja, veliko je tega, mene to ne zanima, ne delam tega. Imam sicer profil na Facebooku, a so na njem stvari, ki mi jih objavi sestra ali nečakinja. Facebook pogledam, da sem obveščena, kaj se kje dogaja – dogodki, prireditve, festivali – in preberem kakšen lep zapis od koga. Svojega osebnega življenja in misli pa ne delim. Zdaj boste vprašali, zakaj sem potem privolila v ta pogovor? Ne vem. Mislim, da to ni povsem enako. Na to sem navajena in se mi zdi prav, da kot igralka kdaj privolim v intervju. Povabili ste me vi, torej mislite, da bi vaše bralce Bernarda Oman zanimala. Ne vem. Tisto, kar daješ sam na omrežja ... Res ne vem, koga zanima, kaj ješ. In ne vem, iz kakšne nuje, potrebe ljudje sploh to počno. Iz potrebe po pozornosti, potrditvi.

Igralci živite druga življenja prek svojih vlog, morda drugi to počnemo prek družbenih omrežij?

Morda pa res! Imate prav, morda to res daje neko zadovoljstvo.

Vas zlonamerne kritike in govornice prizadenejo?

Me, v smislu, zakaj ne preverijo, zakaj me ne pokličejo in vprašajo?

Kaj pa govornice o Ani in njeni družini oziroma tistih, ki so vam blizu?

Seveda me to tudi prizadene. Če je napisano kaj slabega ali slabournega.

Ena od vaših vnukinj je temnopolta. Kako smo se ob tem izkazali Slovenci?

Večinoma zelo dobro, zelo malo opazk in pripomb je bilo. Morda tudi zaradi tega, ker je v Waldorfski šoli in je tam okolje malo mehkejše do drugačnih. Smo pa kot družba zagotovo napredovali. Počasi se kaže napredek, čeprav se vedno najde kdo, ki težko sprejme kaj drugačnega.

Po dveh punčkah zdaj čakate prvega vnuka. Se veselite?

Ja, to je zame še dodatno vznemirjenje, ker še nikoli nismo imeli fanta v družini, tudi moja sestra ima namreč hčerko. To bo prvi fant in bo verjetno malo drugače, imam kar tremo. (smeh) Že pri prvi vnukinji sem rekla, da sem vesela, ker je punčka, ker če bi bil fant, ne bi vedela, o čem naj se z njim pogovarjam. (smeh)

trenutkih, obdobjih v nas velika občutljivost, in če je okolica ne zazna in ne pristopi malo bolj delikatno do nje, se moraš sam okrepiti in oborožiti s tem, da lažje »zviziš«. Tako se mi zdi, ampak vprašajte me takrat. (smeh)

Pozornost je za igralce zelo pomembna, kajne?

Ja, meni je pozornost všeč, godi mi. V bistvu je ni nikoli preveč. (smeh)

Z Reko ljubezni sta se vaša prepoznavnost in z njo pozornost zagotovo povečali. Ni bilo moteče?

Ljudje te seveda prepoznajo, saj te vsak večer gledajo. Televizija za prepoznavnost naredi veliko več kot katerakoli vloga v gledališču ali filmu. Ampak nikoli nisem imela težav, ljudje so samo malo bolj prijazni, te opazujejo, kaj vprašajo, ampak to je vse.

Kaj pa anonimni komentarji na družbenih omrežjih in forumih? Vas prizadenejo?

Nikoli jih ne berem. Ne vem, zakaj bi jih. Vem pa, da sem nekaterim zelo všeč, drugim malo manj, tretjim nisem, nekaterim grem pa celo na živce. Tako pač je.